

Project van drie Eindhovense kunstenaressen

3-bodyproblem: kunst en wetenschap in De Fabriek

(Door Anna van der Burgt)

Kunstenaars en wetenschappers willen elkaars verrichtingen nog wel eens met enige argwaan volgen. Waar de eerste groep vooral met intuïtie en gevoel werkt en de tweede voornamelijk met het verstand liggen misverstanden voor het oprapen. Toch proeft de wetenschapper exacte schoonheid en bedrijft de kunstenaar research.

Er van uitgaand dat deze vormen van cultuur uit eenzelfde bron voortkomen, hebben drie Eindhovense kunstenaressen, Maria van Heeswijk, Jacqueline Nas en Teunie Tukker een programma vol kunst en wetenschap samengesteld dat vanavond in De Fabriek aan de Baarsstraat wordt gepresenteerd onder de titel 3-bodyproblem. Een uit de astro-fysica afkomstige term die aanduidt dat de komst van een derde lichaam de baan van de andere twee beïnvloedt.

De drie hebben zich bij het maken van het recente werk laten inspireren door de wetenschap. Hongerend naar kennis bezochten zij bijvoorbeeld in Nijmegen een congres van de Stichting Kunsten en Wetenschappen. Ze discussieerden over kunstenaar-uitvinder Leonardo da Vinci, reagerbusibaby's, de koude benadering van de wetenschap die er toe kan leiden dat een medisch student soms na twee jaar studie nog geen lichaam heeft aangeraakt.

De voor een wetenschappelijk praatje benaderde prof dr H.Casimir, specialist in de quantumtheorie, bleek benieuwd naar wat zo'n avond zou kunnen opleveren. Hij krijgt gezelschap van biologe drs H. Hoogenboom, die parasitair gedrag bestudeert (tuit eet door parasieten bewoonde muis etc.), chemicus dr T. Vree, die de werking van chemische stof op zijn eigen lichaam en dat van een schildpad en een slak uitprobeert (de beurt is nu aan de sansevieria), en de astronoom dr W. de Graaff, die studie maakt van buitenaardse wezens. Het doen schijnen van het

• De drie maaksters van 3-bodyproblem.

wetenschappelijk licht naast dat van de kunsten zou er toe kunnen bijdragen dat al of niet vermoede samenhangen zich gaan aftekenen. Het thema van de avond is evolutie.

Nas en Tukker werkten eerder samen op een kunstmarkt waar zij het publiek op allerlei ongebruikelijke zaken vergastten, die overigens niet altijd werden begrepen. Men kon zich onder meer laten fotograferen met zijn hoofd gestoken door het gat in een prehistorische rotsschildering. Voorts hadden de dames een pikant slaapkamerbehang ontworpen en verkochten zij een in stukken verdeeld (getekend) zwart schaap. Teunie en Maria exposeerden al eens samen in een gang van 't Klein waar men, op

weg naar een bewegingstheaterfestival, de schilderijen nauwelijks opmerkte. Een lichtpunt was er, ze mochten de grote zwarte décorpanelen meenemen die daar na het opvoeren van Komrij's chemisch huwelijk waren blijven staan. Prima dragers voor schilderwerk, zoals men vanavond kan zien.

Van Heeswijk schilderde op de donkere achtergrond onder meer bijen, bloemen en zaadcellen. Een ander paneel toont onder de titel Anunnaki een van de ster Sirius afkomstig galjoen dat de aarde cultuur komt brengen. Van Heeswijk heeft dit werk gemaakt naar aanleiding van een in Ierland door haar waargenomen, gefilmd en de Nasa ter onderzoek aangeboden ufo. Verderop staan Giotto en Halley, ondanks hun tijdsverschil, broederlijk bijeen met op de achtergrond de komeet, die zich als

een bolle, gele vis door het luchtruim spoedt.

Op Tukkers schilderijen ziet men vergrotingen van tekeningen die zij tijdens het telefoneren maakte. Open, ruimtelijke verfilmen die soms aan een rebus doen denken. Het herkenbare er in moet niet al te letterlijk worden opgevat. „Schilderijen kun je niet absoluut verklaren.“ Ze heeft zich ook laten inspireren door een schilderij van Breughel over kinderspelen. Bijkomende gedachte van de kunstenaar: triomf van leven over dood. Een volgend paneel toont de gang van dieren in de evolutie.

Nas dacht aan ramen van een kathedraal toen ze voor het eerst de grote ramen van De Fabriek zag. Herinneringen aan kerken in Italië en Frankrijk voedden de vormgeving van het kunstwerk -